

சீமைக்குப் போய்ப் படித்தார் காந்தி. தாயிடம் சத்தியம் செய்தபடி நடந்துகொண்டார். அது தவறும்படியான சந்தர்ப்பங்கள் வந்தன. ஆனாலும் காந்தி அப்போதும் மனம் தளராமல் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றினார். லண்டனில் பாரிஸ்டருக்குப் படித்தார். இந்தியாவுக்கு வந்து சில காலம் பாரிஸ்டராக இருந்தார். பிறகு தென் ஆப்ரிக்கா சென்று பாரிஸ்டராக இருந்தார். அங்கே இந்தியர்கள் படும் துன்பத்தைப் போக்கப் போராடினார். அப்போது தான் காந்தியின் உண்மையான பெருமை தெரிந்தது. தென் ஆப்ரிக்காவில் அவர் செய்த காரியங்களும், பிறகு இந்தியாவுக்கு வந்து இந்தியாவின் அடிமை வாழ்வைப் போக்கச் செய்த காரியங்களும் பாரதம், ராமாயணம் போலப் பெரிய பெரிய கதையாகச் சொல்ல வேண்டியவை.

இன்று பாரத நாடு சுதந்தர நாடாக இருப்பது காந்தி மகாத்மாவினால் தான். அவருடைய பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு நாம் பெருமை அடைகிறோம். 1948-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 30-ந் தேதி ஒரு வெறியனுடைய துப்பாக்கிக்கு அவர் இரையானார். மரணத்துக்கு அஞ்சாமல் வாழ்ந்தவர் அவர். அவர் வாழ்ந்த நாட்டில் வாழ நாம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோம். அதைக் காட்டிலும் பெரிய சிறப்பு வேறு ஒன்றும் இல்லை.

ஐவஹர்லால் நேரு முதல் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். அலகாபாத் என்ற நகரத்தில் மோதிலால் பெரிய வக்கீல்; நல்ல பணக்காரர். வெள்ளைக்காரரைப்போல உடுப்புப் போடுவார். அவர்களைப்போல இருப்பது தான் நாகரிகம் என்று அந்தக் காலத்தில் பெரிய மனிதர்கள் நினைத்தார்கள்.

ஐவஹர்லால் நேரு 1887-ஆம் வருஷம் பிறந்தவர். முதல் பிள்ளை, செல்லப்பிள்ளை. அவருக்கு என்ன குறைவு? விளையாட்டுச் சாமானுக்குக் குறைவா? உடைக்குக் குறைவா? உணவுக்குக் குறைவா? ஒரு குறைவும் இல்லாமல் சந்தோஷமாக வளர்ந்து வந்தார். ஒரு நாள் குழந்தை ஐவஹர் அப்பாவின் அறைக்குள் போனார். அப்பா எங்கேயோ வெளியிலே போயிருந்தார். மேஜை மேல் இரண்டு பெளண்டன் பேனா இருப்பதைக் குழந்தை ஐவஹர் பார்த்தார். அதில் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டார். அப்பா வெளியிலிருந்து வந்தார். மேஜையைப் பார்த்தார். ஒரு பேனாவைக் காணவில்லை. அந்தக் காலத்தில் பெளண்டன் பேனா, சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை.

மோதிலால் நேரு மகா கோபக்காரர். “என் பேனா! எங்கே?” என்று இரைச்சல் போட்டார். ஐவஹர் ஒன்றும் பேசாமல் பேனாவை ஒளித்து வைத்துவிட்டார். கடைசியில் பேனாவை அப்பா கண்டுபிடித்தார். ஐவஹர்மேல் கடுமையான கோபம்

3. தமிழ்த் தாத்தா

யார் வீட்டிலாவது பழைய நகையோ, பாத்திரமோ இருந்தால் அதை லேசில் அழிக்க மனசு வராது.

“எங்கள் தாத்தாவுக்குத் தாத்தா காலம் முதல் இது எங்கள் வீட்டில் இருக்கிறது; ஆகிவந்தது” என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள். இப்படியே, “இந்த நிலம் நூறு வருஷத்துக்கு மேலாக எங்கள் குடும்பத்தில் இருக்கிறது” என்று சொல்லுவார்கள். நூறு வருஷம் கிடக்கட்டும். இருநூறு வருஷம், முந்நூறு வருஷம், நானூறு வருஷமாக இருந்து வரும் அருமையான சொத்து நமக்குக் கிடைத்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கும்! இதெல்லாம் நூற்றுக்கணக்கு. இரண்டாயிரம் வருஷகாலமாக இருந்த சொத்து மறைந்துபோய்த் திடீரென்று கிடைக்கிறது. அப்போது நாம் எப்படித் துள்ளிக் குதிப்போம்.

4. குழந்தை ரவி

உங்களுக்கு ரூபகசக்தி இருக்கிறதோ? அப்படியானால் நான் ஒரு பாட்டைச் சொல்கிறேன்; அதை எங்கேயாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா? நன்றாக யோசித்துச் சொல்லுங்கள்

“ஐன கண மன அதி நாயக ஜயஹே
பாரத பாக்ய விதாதா”

ஹோ, ஹோ, ஹோ - நீங்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டீர்கள்.

5. ராஜேன்பாபு

‘தூங்குமுஞ்சி’ என்று யாராவது உங்களைச் சொன்னால் உங்களுக்கு எவ்வளவு கோபம் வரும்? சுறுசுறுப்பாக இருந்தால் தான் படிப்பு வரும்; வேலைகளை நன்றாகச் செய்யலாம். “ஒருவர் தூங்கு முஞ்சியாக இருந்தார்; ஆனால் அவர் படிப்பிலே புலி” என்று சொன்னால் நீங்கள் நம்பமாட்டீர்கள். “அது எப்படி? தூங்குமுஞ்சிக்கும் படிப்புக்கும் வெகு தூரமாயிற்றே!” என்று தான் சொல்லுவீர்கள். உண்மையில் அப்படி ஒருவர் இருக்கிறார். நம்முடைய பாரத தேசமாகிய குடியரசுக்கு இப்போது தலைவராக இருப்பவர் **ராஜேந்திரப் பிரசாத்** என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமே. இதே ராஜேன்பாபு சின்ன வயசில் தூக்கத்திலே அதிகப் பிரியம் உள்ளவராக இருந்தாராம்; ஆனால் படிப்பிலே எல்லோரையும் விடக் கெட்டிக்காரர். அவர் எம்.ஏ., எம்.எல். என்ற பட்டங்களை எல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்.

